

228. Welke bijdrage kunnen we leveren?

De inhoud van deze preek is gebaseerd op Handelingen 2: 22-24,30-32 en op het Evangelie volgens Filippus (Codex II, Boek 3, strofe 10 en 11) uit de NH Geschriften

29 mei 2011

Lieve mensen,

De epistellezing begint met:

“Jezus de Nazarener was een man Wiens zending tot u van Godswege bekrachtigd is”.

Dit betekent dat hij uit vrije wil kwam en dat God zijn werk bekrachtigde.

Hij was een heel mens met een duidelijke boodschap en goede ideeën voor de mensheid. Zijn apostelen hielpen hem met het verspreiden van zijn boodschap.

Dit doet denken aan de uitdrukking: *help de heiligen met hun noden.*

Iemand die heilig is, is heel en bekommert zich om anderen uit pure dienstbaarheid.

Hij of zij die heel is, ziet de noden in de wereld en zoekt wegen die te verminderen. Help zo iemand, want dat is bevorderlijk voor de evolutie van de mensheid.

Zo is het ook met het werk van Jezus en het christendom dat uit hem voortkwam.

Met andere woorden, het is zinvol Zijn werk voort te zetten om de noden in de wereld te verminderen, vooral voor de armen, de machtelozen en verdrukten.

De meest effectieve wijze om dit te doen is je eigen bewustzijn te verhogen.

Daardoor zie je de noden scherper en richt je je meer op de naaste dan op je zelf, zonder jezelf te vergeten.

Om je bewustzijn te verhogen is het goed regelmatig contact te leggen met God. God immers bezit het hoogste bewustzijn.

Dit gebeurt tijdens de mis (op zondag) en dit kun je elke dag doen d.m.v. meditatie.

Dit contact voert uiteindelijk tot het opstaan, de opstanding.

Dan komt de goddelijke aard van de mens naar voren. Die mens toont God. Het “oude denken” is dan verdwenen. Het nieuwe denken is vanaf dat moment opgestaan, dan is dit Godgestuurd en daarmee is het oude dood.

Vandaar dat de 2^e lezing begint met een dwaling recht te zetten: *De Heer is niet eerst gestorven en toen opgestaan.* Het is precies andersom, het opstaan gaat vooraf aan het sterven.

God moet eerst in je leven, dat zorgt voor het sterven van het oude, stap voor stap, terwijl je toch mens blijft, zoals Hij mens bleef.

Je bent dan een mens die in de Plaats van Rust verblijft. D.w.z., denkt, spreekt en handelt vanuit het transcendente waar God verblijft. Want dat is de Plaats van Rust, de plaats van volledige orde, goddelijke orde.

We worden in het evangelie van Filippus aangespoord die toestand te bereiken in ons leven.

Zij die hierover onwetend waren worden in het evangelie de Hebreeën genoemd, zij hadden alleen moeder aarde. Met het inzicht dat Jezus aanreikte en met de innerlijke ervaring d.m.v. de methode van meditatie die Hij onderrichtte kregen zij een Vader en Moeder.

Hun bestaan kreeg een geestelijk fundament en zo konden ze geestelijk doorgroeien tot het worden van een Christus.

De lezing eindigt dan ook met de woorden: *Immers, Christus heeft alles in zich: Mens, Engel, Mysterie en Vader.*

Al het Verborgene is dan ontsluit. De voorhang in de innerlijke tempel is dan in tweeën gescheurd.

Niets is dan meer onbekend. Het innerlijk weten is dan compleet. De weg naar hemelvaart ligt open.

Dat is de bijdrage die wij kunnen leveren

Theo Mensink

227. De Soevereine Naam

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (Codex I, Boek 3, pag. 40 en 41) uit de NH Geschriften en uit het Evangelie volgens Maria Magdalena (Berlijnse Codex I, pag. 7 en 8).

15 mei 2011

Lieve mensen,

Hoe kun je aan iemand een naam geven die eerder bestond dan jij zelf?

Die vraag wordt gesteld in het Evangelie van de Waarheid.

Toch heeft de Soevereine een Naam. Een Naam die boven alle namen verheven is.

Soverein betekent; van geen hoger gezag afhankelijk, oppermachtig, alleen heersend. Wij drukken dit uit in 'de Allerhoogste'.

Niemand gaf de naam aan God, onnoembaar totdat de Volmaakte hem zelf uitsprak.

Die Volmaakte was Christus.

Christus sprak van de Verborgene.

De Verborgene kan alleen volledig gekend worden door een volmaakte.

Een mens die volmaaktheid bereikt kent zijn Zelf en daarmee God. Door Christus aangeduid als de Vader die louter goedheid is.

Om ons de kans te geven God te leren kennen, zond God diegene uit die zichzelf beschikbaar stelde om aan de mensheid duidelijk te maken waar God zich bevindt. Tegelijk maakte Hij duidelijk dat Hij kwam uit de bron waar wij allemaal uit voortkomen. In de 1^e lezing *de Plaats van Rust* genoemd. Dit wil zeggen, daar waar volmaakte orde heerst.

Elk mens zal naar die Plaats van Rust terugkeren, naar het transcendente, naar de volmaakte orde.

Wij noemen dit de luister van ons erfdeel.

Dat was en is de boodschap van Christus.

De mens kan zich voeden aan die plaats en groeien door invloed van die plaats. En dit alles door de Soevereine die leven geeft.

We weten dus niet welke Naam de Soevereine heeft, maar kunnen wel ervaren dat niets groter is dan die invloed. Het is zowel Alfa als Omega.

Daar waar alles uit voortkomt en in zal terugkeren. Dit lezen we in de 2^e lezing: "*En ze zullen teruggevoerd worden tot hun eigen Wortel.*"

Uit dit proces bestaan onze levens, geleefd tussen oorsprong en bestemming, tussen Alfa en Omega.

En terwijl we leven begaan we zonden.

Zonden begaan betekent niets anders dan ingaan tegen de goddelijke wetten. Door dat te doen leren we en komen we tot inzicht.

Reden ook waarom God onze zonden niet hoeft te vergeven. Maar God lost in zijn goedheid wel de verstoringen op die ontstaan ten gevolge van het ingaan tegen de goddelijke wetten. Dit oplossen gebeurt door de absolutie. Absolutie betekent oplossen.

Christus heeft deze oplossende macht doorgegeven aan de Apostelen. Die het op hun beurt hebben doorgegeven aan bisschoppen en priesters.

Wat gebeurt er tijdens dit oplossen?

Het is Gods liefde die op onzichtbare wijze recht zet wat verward is geraakt, opdat de mens in balans kan voortgaan na het herstel.

Ook wij kunnen dit onderling door twee acties.

Als eerste: Door op het niveau van het hart te vergeven.

Als tweede: Door dit op te volgen met een stroom van liefde, die uit ons hart vloeit naar hem of haar die ons iets heeft aangedaan.

Door zowel het eerste als het tweede te doen wordt de vergeving compleet.

Vergeet niet dat God in ons woont. Het is het inwonende Licht dat zijn werk doet bij dit proces, d.m.v. liefde. Daarmee wordt het in zijn Wortel hersteld.

Om die reden eindigt de 2^e lezing met "*Heb goede moed*". Dit wens ik ons allen toe. De opgave die we als mens hebben meegekregen is niet onmogelijk.

Theo Mensink

226. Pasen 2011

De inhoud van deze preek is gebaseerd op 1 Kor. 15: 12-14, 35-38 en op Verhandeling over de Opstanding (Codex I, Boek 4, pag. 44, 45, 48 en 49) uit de NH Geschriften

24 april 2011

Lieve mensen

In het epistel van Paulus, in zijn brief aan de Korintiërs, horen we zeggen:

“Als Christus niet verrezen is, is onze prediking zonder inhoud en uw geloof zonder grond.”

Wat betekent dit?

Als het Jezus niet gelukt is om Christus te worden, dan lukt het ons ook niet.

Met andere woorden, als de mens niet in staat is volmaakt te worden, dan is ons geloof zonder grond.

Dan is het hol, dan stelt het niets voor.

Dat dit wel kan, dat vieren we vandaag.

Het is de bedoeling dat wij het leven Meester worden.

Dit kan alleen als we foutloos door het leven gaan. En dat lukt als we het stuur aan God overgeven.

Als dat gebeurt na alle testen en beproevingen, dan leven we vanuit 'n Liefde die helemaal in ons actief is, op goddelijk niveau.

Dan bestaat het menselijke en het goddelijke in de mens naast elkaar.

Christus werd daarom zowel Gods Zoon als Mensenzoon genoemd.

Dit lezen we ook in de Verhandelingen over de Opstanding in de brief van Valentinus aan Rhegius.

“Christus is Zoon van God, maar tevens Zoon der mensen. Hij omvatte beide....”

Het transcendentie openbaarde zich in Hem en door Hem, in zijn volheid.

Daar ligt de sleutel voor ons allemaal. In het transcendentie.

Waarom?

Omdat in de transcendentale Heerlijkheid alle goddelijke kwaliteiten in de meest pure vorm aanwezig zijn. Contact met die bron voert tot Meesterschap, stap voor stap. Het is een proces dat we zelf in werking kunnen zetten.

In de 2^e lezing horen we in dit verband ook:

“Eerder zou je moeten zeggen dat de wereld een illusie is, in plaats van de opstanding.”

Door de opstanding realiseert de mens God (het transcendentie) in zichzelf.

Opstanding openbaart zich in Waarheid, Liefde, Licht, Kracht en ook in Zachtheid. Het is een overgaan naar een nieuw bestaan.

In dit nieuwe bestaan wordt het goede tot stand gebracht, gevoed door onbegrensd mededogen en liefde, ten dienste van allen.

Door dit te beseffen wordt duidelijk dat Pasen gevierd mag worden.

Het oude wordt met het Paasvuur verbrand en laat het Grote Licht zien dat daardoor ontstaat.

Theo Mensink